

niet de moeite waard de zaak aan te pakken en in 1733 kwam het eiland aan de Denen, die het tot grooten bloei brachten ¹⁾).

§ 17. Jammer, deze kortzichtigheid. Want de armoede was groot op St. Eustatius, de meesten hadden geen geld om schoenen te koopen ²⁾. Zóó zag hen de nieuwe commandeur Jac. Stalpert, die 16 November 1719 ter reede gekomen en den volgenden dag door de burgerij ingehaald was. Hij oordeelde hen zóó arm, dat, als zij ook nog hun hoofdgeld moesten betalen, zij ook zonder verlof van het eiland zouden moeten vluchten. En wat kon hij doen? Hij kon zelfs den sluikhandel der enterloopers niet beletten, die geregeld in de baai van Tumble Down Dick en in de Jenkinsbaai ankerden, maar die hij bij gebrek aan militairen niet kon weren, evenmin als hij om diezelfde reden Durepaire van St. Maarten weg kon krijgen, die daar toch noodig vandaan moest. Bovendien woonde de man op Franschen grond onder de commissie van den generaal van Martinique ³⁾. Intusschen deed Stalpert ook zonder soldaten zijn plicht. Den 28sten Februari 1729 ging hij met twee raadsleden en den secretaris naar Saba, waar het door armoede en droogte ook roerig was en de menschen hen met houwens te lijf wilden. Stalpert stelde daar een nieuwen vice-commandeur aan, Charles Simonsz en verdere officieren ⁴⁾. Nog erger verging het hem 16 Maart op St. Maarten. Toen zij dat eiland naderden, maakte een kaper van Martinique jacht op hen en trachtte hen naar het Fransche gebied te drijven, maar zij kwamen gelukkig met de jol aan land. Daar vonden zij alles in wanorde, Durepaire, op Fransch gebied, wilde zijne opwachting niet komen maken; Joh. Meyer de fiskaal was van St. Eustatius overgekomen en woonde nu met Durepaire en Mart. Meyers dicht bij de Fransche grens. Stalpert heeft toen Jan de Windt als vice-commandeur tegenover Durepaire aangesteld. Deze Jan de Windt, Middelburger van geboorte, uit den gereformeerden tak van dit (in den doops-

¹⁾ W. Westergaard, *The Danish West Indies under Company rule*, New York 1917, ch. X, The acquisition of St. Croix.

²⁾ Vergel. Joh. Picardt, *De Prediger*, Zwolle 1650 blz. 89: de predikanten zijn zóó arm, dat zij „qualije schoe (hebben) om naer broodt te gaan . . .” In het jaar 1718 kwamen er van Anguilla, Tortola en de Krabbeneilanden, waar de grond was uitgeput, sommigen naar St. Eustatius, waar de grond bijna te geef was, Pitman, *a.w.* pag. 106.

³⁾ Jac. Stalpert aan X 19 Jan. 1720 port. no. 1 fol. 365^r—367^v 27 Febr. 1720, *aldaar* fol. 381, 382. Jan de Windt aan X d.d. St. Maarten 17 Mei 1720 *aldaar* fol. 389, 390.

⁴⁾ Ch. Simonsz. was getrouwd met Helena Hassell, hun zoon Thomas werd op Saba geboren 28 Maart 1723, Abraham 11 Sept. 1724. Jac. Simonsz. kapitein der burgerij was getrouwd met Elisabeth Leverock, hun dochter Johanna werd op Saba geboren 19 Mei 1723. Ook was er reeds een Charles Simonsz. jun., getrouwd met Martha Windfeld, hun zoon Charles werd op Saba geboren 19 Nov. 1724. *Doopboek* van St. Eustatius, R.A. no. 247.